

BORSSZEM JANKÓ

General Bumbum.

Ábrányi Kornél a magyar zene Bumbum generalisa; teljes nevén Csinadratta Bum bum bum; mert ő, mint polygon (sokoldalú) zsíni, nem elégszik meg a bombardonok bumjával, hanem teljes mértékben felhasználja a rézharsonák és tányérok csinadrattáinak hatását.

Ha mindenki az, a minek hiszi magát, pedig egy nagy bölcs szerint az: akkor Ábrányi Kornél a magyar zene vezére, vagy a magyar fene zenére. Szerencsére már „háromszáz esztendő óta, mindig bús a magyar nóta“; s ezért nem foghatjuk rá, hogy Ábrányi vezérlete miatt búsulta úgy neki magát. Egyébiránt mielőtt a zene muzsájának táltosává szegődött volna, — háladosabb mesterséggel foglalkozott: földesúr volt és Eördögnek hiták. Mindakettő oly szerencsés tulajdonság, a mely csak kevés embernek jutott osztályrészül. Hanem mindenre születni kell, és az Eördög nem földesurnak született. Addig is, a míg kényszerüségből az volt, a művész uralkodott benne; játszott és költött folyton; játszott minden hangszeren és költött minden modorban. De nem igen nagy szerencsével. Nem mondhatjuk ugyan, hogy játéka nem tetszett volna másoknak, és hogy az, a mit költött, ne lett volna kapós; hisz szellemi pártolás hiányában, még egy művész sem halt éhen Magyarországon. De az anyagi siker maradt el, és a dolog vége az lett, hogy Eördögünk alkalmasint mert nem állott rokonságban a miskolczi Eördöggel, nem másokat, hanem magát háza sitotta ki szép muzsikaszóval.

A földesuraságot elvitte az ördög, a valóságos, a kinek azóta a magyar zene — egy Eördöggel adósa. Mert az anyag nyügeitől megszabadulva Eördögünk egész súlyával a magyar zene-művészet oltárára helyezkedett. Attól van tán körülötte olyan nagy füst. Nem akarván sehol második lenni, miután a zeneirodalomban egy Ördög (a Róbert t. i.) már nevezetes helyet vívott ki, — még nevét is megváltoztatta; mellékes indoka az is lehetett, hogy nem akarta, hogy ellenségei „szegény ördögnek“ csufolják.

Ábrányi lett; és azóta a magyar zeneirodalomban ő képviseli az Abrakadabrákat. S azóta a

magyar zene nem csekély lendületet nyert; a külső siker legalább elég fényes; a „Zenészeti lapok“ megjelennek, a tücsök még csiripol, a pacsirta még dalol, a fülemile csattog, Erkel egyre üti a taktust, Reményi még repülj fecskendez, a Privorszkyban folyton repegeti a sziveket Rácz Pali, vagy Berkes; a magyarországi dalárdák pedig dalárünnepélyt tartanak Nagyváradon, s ott Ábrányi fogja a taktust verni.

Képünk ezen állásban ábrányolja a dalár-generálist; körülötte hadserege, a mely nem három (mint a Gerolsteini hercegnőben) hanem négy részre osztva, szögezi négyféle (tenore I-o, tenore II-o, basso I-o, basso II-o) kaliberü torkát ellenségére, a közönségre.

Sokan azt hiszik, hogy az ott összeállandó dalárkar valóságos dalabáj lesz; mások félnek, hogy dalabaj, vagy plane dalaszörny lesz. Se baj, helyre üti azt Tisza Kálmán, a magyar Dalai Láma, a ki tán azért választatott meg az ünnepély elnökének, mert országgyűlési dalai lamentabilitás tekintetében bizonyára felülmulják Ábrányi Kornél sajátkezü magyar nótáit is.

Reméljük egyébiránt, hogy a dalárünnepély vezényletének terhei nem fogják akadályozni Ábrányit epochalis művének, a magyar zene történetének folytatásában. E mű megírásával — csudálatos, nem a jövő Tisza Kormány, hanem — a mostani ministerium bizta meg Ábrányit 1000 ft stipendiumért. Ábrányi egy év alatt már is annyira haladt művével, hogy legközelebb a második évi 1000 ft ösztöndíjat készül felvenni.

Reméljük, hogy ezen művével nem lesz kénytelen anyaghiány miatt felhagyni, mint a hogyan operabíráli tiszttel járt, a melyet egy évig a megbírálandó operákra való szakadatlan és feszült várakozásban töltött el. Az operák nem jöttek ugyan, de Ábrányi tovább is várakozott volna, ha azon hivatalt Orezy intendans a maga részére nem foglalta volna el.

Igy azután nem maradt más hivatala, mint titokban zenetörténetet írni, és nyilvánosan — taktust verni. Miután titkos működésének látható nyomai tán még soká nem lesznek, — nyilvános működésének egy fényes mozzanatában pingáltatjuk őt le, és mutatjuk meg közönségünknek, — mint egy képet a közel jövőből.

Dobsa Lajos hálabeszédei

Makó városa mindennemű lakosságához 1872. jun. 30.

(A beszédek egy hazafias baloldali nyomdász i n g y e n nyomatta ki a megválasztott képviselő és képviselt választók- és a Borsszem Jankó magánhasználatára.

A kis lányokhoz (d. u. 3 órakor.)

Jeite, piczite, ticzite hölgnővéleim!

Töszönöm nettet azt a megtiszteltetészt, a miben engem ész bennem, asz ellenzéket lészeszítetttetét. Töszönem jeléül én isz tiszta szotnyába öltöztetem fel magamat a mama által; és czinálot nettet egy iden szép tisz putedit, a magam és Tisza Tálmán báci nevében.

Azélit tiálczatot velem, hogy „éljen a balpált!”

A kis fiukhoz (d. u. 3 óra 15 perczkor.)

Tetvesz tisz fitesztvéleim! Édesz kisz őczéim!

Hátul gomboló nadlágba öltözttem fogadásztotba; melt tudom, hogy ez közelebb hoz bennünet egymászhoz. Töszönöm nettet bizalmatotat az ellenzét politikája ilánt a mi vezélünk Tisza Tálmán báci nevében is. Tiálczuk tehát töszösen, hogy „éljen a balpált.”

A nagyobb lányokhoz (d. u. 3 óra 30 perczkor.)

Édes kedves hugaim! Makó város szüzei!

Szüzies szemérempirral arczomon és az ártatlanság fehér színébe öltözve fogadom bizalmatok nyilvánulását személyem és az általam képviselt elvek iránt. Ha már városunk szemes szüzei ti is lelkesedtek a külön független és önálló magyar hadsereg és financia elnyeréséért, akkor el is nyerjük azt bizonyára. Csókolom eperajkaitokat hugocskáim. Éljen a baloldal és a haza!

A nagyobb fiukhoz (d. u. 3 óra 45 perczkor.)

Nagy nagyobb és legnagyobb őszéim!

Üdvözöllek benneteket a baloldal politikájának nemes mezején. A legnagyobb örömmel látom, hogy az abécés könyvből és latin gramatikából már a bihari pontok magasztos elveit birtátok magatokba szívni. Ezt csak nagy lelkek tehetik. Ti kis testben nagy lelkek vagytok; mi, Tisza Kálmán és én nagy testben le . . . nagy lelkek. Azért éljenek a jelen és jövő nagy lelkek és éljen a baloldal!

**A legnagyobb lányokhoz, vagyis a választóné asszony-
ságokhoz (pont 4 óraker).**

Üdvözlöm önöket hölgyeim! Önök a mi legerősebb támaszaink; önök a baloldal hadseregének markotányosnéi. Hogy ne emelkednék fel azon zászló, a melynek ily támaszai vannak. Hazánk nagy költője önökhöz intézte hatalmas megszólítását: „Emeld fel bájjaidnak zászlaját; S utánad indulnak a hon jobbjai!“ Tegyétek meg ezt önök, és a jobboldal utánuk indul és a diadal csak idő kérdése. Éljen a balhaza!

A nagy gyerekekhez t. i. a makói választókhoz.

NB. Ez már rettentő unalmas; s ezért elengedjük olvasóinknak. A vége az, hogy: éljen az ellenzék.

APRÓ HIREK.

Vidliczkai Agrippinus, meghálálni igyekezve a nyiregyházi Agrippinának ama bámulatra méltó erélyt, melylyel megválasztatását előmozdították és még meg is fáklásfenézték, a derék baloldali érzelmű honleányoknak legelső közgyűlésén csipkés szoknyában, báj-emelő dudorokkal fog megjelenni és jótékony czélra pénzért is fogja magát mutogatni. Kis Miska ez ahoz az országgyűlési beszédhez, melyben Scylla és Karibdisz, Napoleon, a zsarnok kormány, egy legénnyel dolgozó suszter, a felkelő nap s leáldozó hold, gubóvá változó hernyók s más tárgyhoz tartozó dolgok említették.

* * *

Tógyitigyitágyinak fla születvén, biztos hír szerint, világra jövele után azonnal, mint hűséges baloldali polgárhoz illik, Kossuth Lajost élteté és az átkos kormányt dörgedelmes kiáltásokban kárhóztatá, mit atyja és elvrokona azonnal vezércikkben kiszedetett és a nagy száműzöttnek közös tiszteletök jeleül megküldött. A kis honpolgárt Átkor Imre és Heckenast azonnal szerződtették vezércikkirónak és baloldali regényírónak. Legujabb hír szerint az „Ellenzék véres küzdelmét“ is az új munkatárs fogja megírni.

* * *

Tuskó Kálmán a „Hon“ legközelebbi számában azt írja, hogy a pesti vágóhid megnyitásánál több excellenciás marhát, méltóságos bornyut és majmot is látott, kik azonban nem bunkóztattak le. — Tógyitigyitágyi és Átkor tiltakoznak és rágalomnak nevezik kollegájuk és elvtársuk ráfogását, miután ők még eddig (kivéve Bodajkot és Sásdot) sehol nem használták a fenttebbi excellenciás és méltóságos czimeket, sőt még nemis „tisztelet“-ették magukat ekkoráig.

* * *

A sbóth János, ujonnan kinevezett honvédelmi titkár tiltakozik az „Ellenzék“-ben, mintha őt azért nevezték volna ki, hogy talán kedvence Lónyay miniszterelnöknek. A gróf csupán tíz éves irodalmi működését figyelte meg (és annyi hódító tehetséget fedezett föl a volt nagy reményű pénzügyi fogalmazóban és fiatal íróban, hogy a haza iránt elmulaszthatlan kötelességének ismerte, a honvédelmi miniszteriumhoz kinevezni.)

* * *

A budai vizivárosi fő uton, flaszterré degradált csontok, rothadt szilvák és almák, összetört vaslemezek, patkószegek stb. folyamodást nyújtottak be a városi tanácshoz, hogy őket mostani kinos helyzetökből megszabadítani kegyeskedvén, helyöket jóra való homokkal vagy más tehetséges kövecsekkal töltesse be.

Están bácsi margitszigeti naplójából.

Sohse hittem volna, hogy még engem ilyen helyre küldjenek az orvos doktorok. Nem is hiszem, hogy értsenek hozzá. Csalók mind egytől-egyig.

Baljóslatu egy hely! Sziget! Köröskörül vizzel van körül folyva! Ilyen hely igazán nem arra való, hogy ember menjen rá, csak vízi kélgyó meg bélka. Ha bor folyna környül, még csak átinná magát az ember a szigetre, de vizen? . . . piha! nem vagyok gözhalyó!

Kéncőves vizet kell innom, aszondják, különben egészen belé esem abba a rézkórságba. a miben az orrom régóta sinlődik, osztán csinálhatnak belőlem mátrai kuxákat.

Hát kéncővel szoptatott engem a dalykám? Az én dalykám kulacs volt, csikóbőrös, csikóbőrös; annak szopogattam az emlőjét és szopogatom mostanság is. Az én anyatejem anyabor volt.

Fékom teringette! Bűdöskővel éljek? még masina talál teremni a gyomromban. Sakkermentständstikor! Svéd gyufa, magyarra fordítva Györy Vilmos által. Héj, drága czimborám, jó Csanyági palytás, miért hogy te nem láthatsz engem ebben az állapotban? és te is, szévem Sanyija, miért, hogy nem osztod velem ezt a kéncőves világot? Ah, mely szomorúságos környülállások!

Vizet inni, még pedig bűdöskőves vizet! Olyat, a mely még csak nem is csevicze, és sohasem látta a parádi üveghutát? Nem tudom, mi lesz még belőlem! A bűdöskő le fog rakodni az gyomromban, a ki csepke-barlanggá változik. Gyomrom már régi telek, az igaz, de A g g t e l e k még nem volt soha. Aztán meg kéncőves lángot fogok fujni mint a hétfejű sárkány, a kivel éd's anyám gyermekkoromban ijesztgetett. Meg azt mondják, hogy köneny is van ebben a szigeti vízben. Az meg olyan, a kivel a levegőben járó golóbisokat szokták megtölteni. Jézus Mária szent József! még föl talál'ok tőle röpülni a mennyek országába én is!

Én, Patay Están, mint levegőben járó golóbis!
Ha ha ha!

Hja, a víz veszedelmes ital. Mindég mondtam, most is mondom. Jaj annak, a ki vizet iszik! Ez az iszákosság a leggonoszabb fajta. Ettől az ember orra nem piros, de sárga lesz, — olyan bűdöskőszinű. Oh szomorúságos fátum! Így kell-e tehát majd bevégzenem földi pállafutásomat? Mint levegőben járó golóbis fölszállani és azután a bennem termő sok masina által meggyuladni, — szörnyűség!

Szévbeli benső szomorúságomban nem csoda, ha ilyen rigmusokba öntöttem fálydalmaimat:

A ki iszik Margit-vizet,
Okádik majd sárkány-tüzet,
Tüzzé válik benn a kéncő,
S megüti a tüzes ménkü!

Építkezési ügy.

Az építkezési tanács már kidolgozta azon építkezési törvényeket, melyek egész Magyarországra nézve érvényesek lesznek.

Örömmel registráljuk már most, hogy e törvények némely oly pontra is kiterjesztik figyelmöket, melyek más országokban még egészen el vannak hanyagolva.

Igy, mint halljuk, a cigánykunyhók építése szigoru törvények alá vették.

Nem különben meg vannak állapítva azon szabályok, melyek szerint a fecskék, gólyák s egyéb madarak ezental fészkeiket építeni tartoznak.

Továbbá az imádságos könyvek készítése, mint épületes dolog, szintén e törvények alá foglaltatik.

Hasonlóképen az orvosok tartoznak betegeik fölépülését az építkezési törvényezikkek nyomán eszközölni.

Végre mindenféle kemény verekedés a rendőrség rayonjából áttétetik az építkezési tanácséba, mert a verekedés annyi, mint galiba, a kemény verekedés tehát galiba kemény g-vel, azaz: kaliba, a kaliba pedig épület, minden épület pedig építkezési tárgy.

Építkezési ügyünk ez új hatalmas lendületét bizonyjára nincs ki örömtől repeső szívvvel ne szemlélne.

Uj módi táviratok

(a milyenek baloldali lapokba a választások eredményéről érkeznek.)

1. szám. Megjelent a Honban augusztus 1-én.

Kézdívásárhely, jul. 31. Dicsőség a mennybeli istennek; áldassék az atya fiu szent-lélek szent-háromság egy Isten örökkön örökké: dicsértessék az ur Jézus Krisztus, mindörökké ámen; és dicsőíttessenek az mennybéli szentek szüntelen. Mert a jó ügy itt is győzött; az ellenzék diadalmaskodott; a kormánypárt minden vesztegetése és ármánykodása megtört a mennybéli hatalmak áldásos segítségén
lett képviselő 3 szótöbbséggel. Amen! Amen! Amen!

*

2. szám. Meg fog jelenni a Honban később.

Nagy-Körös, aug. é. Azt a megkámfusoródott irgalomnak, irgalmát minden mennybéli hatalomnak, a mely az igaz ügytől így elfordul. Hogy az a jégenkopogó tüzes menyörgős menkö üssön még annak a megveszett koponyájába is, a ki ilyet csak gondolni is mert. Hogy b . . . (husz sor leírhatatlan, egyébiránt egy híres bakakáromkodásból ismeretes) . . . hogy forduljon fel a szent biblia és evangyelium, meg az egész mennyei birodalom szent Péter apostoltól kezdve le az utolsó kapucinus barátig. Azt a . . . (még vagy tíz leírhatatlan sor.) Megbuktunk Tanárky lett a követ, hogy a . . . (sat. sat.)

Egyik. Mit iszol Smühle?

Másik. Kreuzbrunni vizet.

Egyik. Hisz most is olyan sovány vagy, mint a ghebe?

Másik. A küvér felesigemet akarom elveszteni.

Az elesettek dala.

Oda a szép kerületek,
Elpusztultak, oda veszték!
Kula, Nagylak, Miskolcz, Szathmár
Mind csak volt, volt, de nincsen már.

Ide mappa, ide atlasz,
Magyar hazám lássuk hol vagy? —
Hol van egy árva kerület,
Mely még elfogadna minket?

Csupa szalma, ... csépelet jószág, ..
Sehol remény! — Árva ország! —
Hol csak ennyi kerület van
Annak élte bizonytalan.

Dicső mult, ragyogó terem.
Hol beszéd, mint gomba terem,
Hol Vidliczkai az ékes,
Oly szemérmes, oly beszédes!

Cyórfi Gyula, Móricz Paia :
Jó Tisza mámeluk hada.
Ti képviselők lettetek,
Csak mi vagyunk képtelenek! —

Sajnos idők, szomorúság!
Hol így megromlott a világ,
Ott nem lenni jobb minékünk :
Képviselők dehogy leszünk! —

Csernátony. Puhuljon a baloldal!

Wahrmann. Hogy érted ezt?

Csernátony. Itt a balon van a lép!

Wahrmann. No, nem bánom, ha oszlik a jobboldal, mert ott van a máj.

Titkos szavazás.

Bemegy a szavazó a szavazó pálczával s a másik ajtón kihozza. „Hát kend miért nem szavazott?” „Már hogy ne szavaztam volna?” „Hát hogy szavazott kend?” „No hát hogy, hát bele fűttam a láda lyukába, hogy: éljen Bárczay!”

*

Dunapatajon jő egy megtermett atyafi és bemegy a szavazó kamrába s azzal ismét kijő:

— Hát kérem alássan, hol van a Kossuth lyuka?

— Talán a Vidacsé vagy Nagy Ignáczé?

— Nem kő nekem, — nekem Kossuth kő, mondják meg hol a lyuka, különben azt hiszem kigyelmelek is mindnyájan pecsovicz haspártiak?

— Hát Turinban.

*

Egy másik helytt a szavazó kamra két nyílása pokrócczal levén elfedve, a bíró a kijönni akarónak oda kiáltja, hogy: „Miért hozza ki kelmed a pálczát is?” — „Hát hiszen lakat van azon az ördöngös ládán, nem tudom én így fönyitni, majd hozok magammal egy kalapácsot meg egy harapó fogót.”

*

Bemegy a szavazó atyafi a szavazó kamrába s erővel egyenesen akarja betuszkolni a hosszú szavazó botot, mikor nem sikerül, letör egy darabkát s bedobja, az egészét pedig magával kihozza.

— Hát nem szavazott keed senkire? kérdi a bíró.

— Hogy a frányába ne, hisz bedobtam a végét, meg osztég ugyis tudják, hogy kire szavazok.

CLERICALIA.

Házi ur.

Árulod öt pontu programmodot oh Kegyes Antal
S ilykép pártolod a „tisza katholicitást!“
Bámulatos, hogy még e maszlagból eszik a nép,
És: alamizsnából építi házaidat.

Requiem aeternam.

A „Szabad Egyház“-at hamvában is üldözték még
Jámbor hegymögiek, pápai máglya-szitók.
Nincs mit örülnötök a szent méreg ezen foganatján;
Hussnak hamvaiból Lutherek állnak elő.

A megtért renegát.

Hát nyakadat beadád a szent járomba Zoványi
És vonod a rudját hercegi bérkocsinak?
Jó fiu, ismerlek — huzod azt, aki többet ad érted,
S hát lelkiismereted terhe neked nem elég?

Tolluntur in altum . . .

Mindszentyt föl az ég magasáig nyomja Benőfy:
Kár, kár! őt a „szerényt“ senki se látja meg ott.

Persecutio fanatica.

Marjátok Hatalát, meg van már véve Zoványi,
Kútját elölték s üldözték Garayt.
Hát ez-e a Krisztus példája, ti szent nyomorultak?
Bennetek így igazán ördögi — a szeretet!

Mátyás a szajkó.

Mátyás vagy, nem az ős Budavári deák, de a szajkó
S azt cseveged csak, amit Jancsika sipja tanít.

Lonkay mérve.

Lonkay nem rettegsz, hogy majd megmérnek az égben,
S mit papi vámon nyersz, elveszted a mennyei
réven?

Róma és Berlin.

Sziklán állva Pius, Bismarkot küzdeni hívja,
Vélve, ha tán bukik ő, mégis a szikla marad.
Káros az egyházat vakmódra kitenni veszélynek;
Bárha a szikla nem ing — pusztul a sziklai nép!
Monda a mester, hogy „nem vesznek a poklok erőt
rajt;“
Ámde, hogy a poroszok tán nem-e — hallgat az
Ur . . .

Munda cor meum.

Hogyha a tapsonyi kut csakugyan szent és vize
hasznos:

Abba fürödjek meg rögtön a püspöki kar.

A „Magyar Állam“ új korszaka.

A pápa tévmentességét
„Uj világ-rendszernek“ mondod.
Igy azt is elhitethetnéd,
Hogy csillagász a vakondok.

A litániához.

Jönnek a jézsuiták bolygatni, zavarni hazánkat:
Kérünk, ránk ne bocsásd Jézus a jézsuitát!

VIDÉKI TROMBITA.

A székelyudvarhelyi képviselő

vagy

a fából készült vaskarika.

(Ékes székely rigmusokba szedve.)

Szárazságban nő a gomba.

Makkal él az öreg róka.

Fából készült: vas reszelő,

Kassay is képviselő.

Szalmaszárból sodrott: sámfa.

Tolluból épített bástya.

Jégből kovácsolt: hergelő;

Kassay is képviselő.

Pipafüstből lett: fülemile,

Megkövült a kofák nyelve. —

A föld; — fa nélkül is erdő;

Kassay is képviselő.

Megabroncszott nagy harang.

Áltus vékony, szép bival hang.

Oriás fa egy kis vessző;

Kassay is képviselő.

Egy száz esztendő vén szamar

Kanáli lett; és most madár. —

Méreggel kent s édes vessző,

Kassay is képviselő.

Hegyes vas szeggel vert divány:

Jégcsapból: jó égő dohány.

Gumiból tömjén füstölő

Kassay is képviselő.

Most a tökből lett már: citrom.

Kigyófogból, épült: klastrom.

Lócsimbéből, cserépfedő,

Kassay is képviselő.

A nemzeti színház udvarán

(mikor az ócska-butorokat árverezték.)

(Nagy rakás ember egy csoportban, handlék, kis és nagy rongykereskedők, a zsibárus utca főprotektorai. — Orczy Bódog báró és Farkas deák a kocsiút szállnak le a színház előtt.)

Orczy (benéz a kerítésen és megdöbbenve megáll a szivére teszi kezét.)

Ismét csoportosulás, új lázadás!

Vajh! mit tévők ismét, hogy állásom inog?

(Farkas deák a háta mögött.) Jó

Farkas nézd, mi baj birkáim között?

Farkas deák (bátran lép egyet előre egyet hátra, közben nagyot pislog és keresi a házmestert.)

Megyek! megyek! — (magában)

A Bódog ismét rossz fát tett a tűzre.

Csak nem irt újra új „Renegát“-ot,

Melyhez én irám a szót, vagy bagázsunk

Lumpnak mondta — oh! de hol?

Hisz egy hó óta zabot hegyezni —

S elbknván Füged új kerületet keresni ment! Oh! boldogtalan

Bódog, mért vagy oly nagy, hogy

Nagynak kivülem senki nem tekint?

(A monológ alatt a házmester lakásáig ér,

a házmesterrel beszél, párszor megöleli s

aztán örömmel fut vissza s Orczy nyakába

borul.)

Jeles, jelesebb, legjelesebb Bódog

Nincs semmi baj!

Orczy.

És a zaj?

Csoportosulás? És a lázadók?

Farkas deák. Zsidók!

Orczy.

Oh! ez még gonosz!

Zsebembe vág szivem helyett.

Farkas deák

Né érts félre nagy ur!

Nem váltók, miket fizetni kell;

Hanem rongyszédők, kik

Ócska holmikát, mik nem használhatók

Czipelnek el!

Orczy

(elmorfondíroz, ujján számolgat valamit, aztán örömmel kiált fel.)

Még csak éve mult

Hogy itt vagyok; . . beléphetek,

Ócskaságnak tán nem tekintenek.

(Kétes bátorsággal lépnek be a színház ud-

varára A kis és nagy rongyszédők szívé-

lyesen üdvözlik a nagyérdemű báró igaz-

gatót, ki mindnyájokkal kezét szorít. Egy

handlé, ki három ócska koffert vásárolt

meg olcsó áron, meglegedését nyilvánítja

az igazgatás felett. Orczy és Farkas deák

melegedve mosolyognak)

Orczy.

Beszélhetnek ám a scrib!erek

Ha mellettem a közvélemény!

(Farkas deákkal együtt mosolyogva eltűnik.)

Deák Ferencz ő felsége.

Az öreg ur legjobban örvend azon leveleinek, a melyek ily czimezéssel intéztetnek hozzá:

Sr. Hochwolgeboren

Herrn **Franz** von **Deák**.

Königin von England

in

Pest.

Rebusz.

Ha a bajai kiházasító egyesület, melynek tiszteletbeli elnöke voltam, mert üres lett, megbuktam; mi az oka, hogy az „Árva Miska“, melynek valóságos szerkesztője, főmunkatársa és mindeneese vagyok, évek óta üres és még sem bukott meg? A nagyérdemű megfejtőnek az „Árva Miska“ mind-ekkoráig megjelent, megjelenendő számaival kedveskedem. Az élczes megfejtők diszpéldányban részesülnek.

Árva Miska.

Gyászjelentés.

Tógyi Tigyi Tágyi saját és irótársai nevében megszemorodott rokoni szívvvel jelenti, hogy a közbégőhid augusztus 1-én megnyitvatván, ott mindjárt első napon öt ökör hullott el a mészáros taglója alatt.

Béke az elhullottak nemes husára.

Hirdetés.

Figyelmeztetnek mind ama jobb és baloldali kerületek, melyek mindekkoráig nem választották meg képviselőiket vagy kilátásuk van, hogy a hazafiatlan kormánypart és jogfosztogató jobb oldal vesztegetései folytán megválasztott képviselőiket újra választhatják, hogy alulírott cégénél mindenféle minőségű kisebb-nagyobb zászlókat tuczat számra megrendelhetnek; egyuttal kokárdák, tollak s mindenféle jelvények is olcsó áron kaphatók Tömeges megrendelés esetén alulírott cég árleszállításról s a lobogóknak a kívánt helyekre való ingyen odajuttatásáról is gondoskodik.

Baloldali központi bizottság.

Szünet alatt.

Messziről az, hinné az ember isten tudja mily fontos dolgokról beszélnek, pedig csak a jó karlsbadi vizet dicsérik.